

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan și Iurie Diaconu,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Scripnic Sergiu și avocatul Ciofu Vitalie în numele inculpatului Scripnic Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Scripnic Sergiu Ion, născut la 08 noiembrie 1974, originar și domiciliat în mun. Chișinău, com. Ciorescu, str. Ștefan cel Mare 4.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 10.10.2012 – 31.03.2015;

2. instanța de apel: 08.05.2015 – 27.11.2015;

3. instanța de recurs: 18.04.2016 – 05.07.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 31 martie 2015, Scripnic Sergiu a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, inculpatului Scripnic Sergiu Ion, inițial i s-a adus învinuirea precum că activînd în funcția de ofițer superior de urmărire penală al Serviciului accidente rutiere al secției urmărire penală a CGP mun. Chișinău a MAI, adică fiind o persoană cu funcție de răspundere căreia în virtutea prevederilor art. 123 Cod penal, i-au fost acordate drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice și anume, fiind abilitat în conformitate cu prevederile art. 57 alin. (1) Cod de procedură penală, precum și pct. 1 capitol II a Fișei de Post aprobată la 19.12.2011 de a efectua, în numele statului, în limitele competenței sale, urmărirea penală în cauze penale, de a începe urmărirea penală în cazul în care din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare rezultă bănuiala rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune. Astfel, la 09 august 2012, în jurul orelor 13.15 min., ofițerul superior de urmărire penală Scripnic Sergiu, aflîndu-se în biroul său de serviciu amplasat în mun. Chișinău str. Tiraspol 11, urmărind scopul primirii ilegale a mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, în cadrul discuției pe care a purtat-o cu cet. Popescu Mihail a extorcat de la ultimul, suma de

5 000 lei pentru a nu porni urmărirea penală în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, pe faptul încălcării regulilor de securitate a circulației rutiere de către cet. Popescu Mihail care ar fi avut loc la 11 iulie 2012.” (f.d. 65 vol. II).

2.1. Organul de urmărire penală a calificat fapta inculpatului în baza articolului „324 alin. (2) lit. c) Cod penal, adică fiind o persoană publică, a extorcat bani ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile de serviciu ” (f.d. 115 vol. I).

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura anticorupție, Galeru Vitalie, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 31.03.2015, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care Scripnic Sergiu să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. În susținerea apelului a invocat că, probele puse la baza soluției de achitare nu au fost apreciate corect, deoarece ele dovedesc vinovăția inculpatului Scripnic S. în săvârșirea infracțiunii încriminate, astfel, se consideră că sentința este ilegală, fiind adoptată contrar prevederilor articolelor 101 și 394 Cod de procedură penală.

Pe această linie de motive, a indicat că: „ ... în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, a fost demonstrat faptul că Scripnic Sergiu a pretins de la Popescu Gheorghe mijloacele financiare în sumă de 5000 lei, fapt care se probează prin stenograma discuțiilor avute de aceștia la 09 august 2013. În pofida faptelor indicate mai sus, care indică cu certitudine pretinderea de către Scripnic Sergiu a mijloacelor financiare de la Popescu Mihail în sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 31 martie 2015 se indică că în procesul cercetărilor judiciare, partea acuzării n-a demonstrat și nu a susținut prin probe certe și pertinente acuzarea adusă inculpatului precum că el fiind persoană publică a extorcat ori a pretins bani ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile de serviciu, adică a comis infracțiunea prevăzută în art. 324 alin. (1) Cod penal. Totodată, instanța a indicat că CD-ul care conține înregistrarea discuției avută la 09 august 2013 între Scripnic Sergiu și Popescu Mihail, nu poate fi reținută drept probă, deoarece nu poate fi verificată sursa de unde a apărut această înregistrare, fără a fi luată în considerație că asupra acestei probei s-a expus deja judecătorul de instrucție, în momentul în care prin încheiere a declarat legală această înregistrare. La fel, a menționat că la pronunțarea sentinței de achitare, instanța a luat în considerare numai declarațiile date de inculpat în cadrul cercetării judecătorești, care nu și-a recunoscut vina și care și-au găsit reflectare în sentință pe două pagini, deși inculpatul nu poartă nici o răspundere pentru declarațiile date, care de fiecare dată reprezintă o tactică de apărare a acestuia, însă nu au fost luate în calcul declarațiile martorului Popescu Mihail care a fost preîntâmpinat conform prevederilor art. 312 Cod penal, pentru prezentarea declarațiilor micinoase și care a comunicat că Scripnic Sergiu a pretins de la el suma de 500 Euro, pentru a închide dosarul, iar ulterior au convenit asupra sumei de 5000 lei și a apreciat critic declarațiile tuturor martorilor, fapt ce concluzionează imparțialitatea acesteia...”

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2015, a fost admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura anticorupție, Galeru Vitalie, casată sentința total și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, după cum urmează:

Scripnic Sergiu Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 324 alin. (l) Cod penal și numită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar tip semiînchis și amendă în mărime de 4000 unități convenționale, ce constituie 80 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice sau de a exercita activități de răspundere în organele de drept pe termen de 5 ani.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, audiind inculpatul și martorul Popescu Mihail, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din și probelor cercetate, prezentate instanței de apel, precum și probelor administrate de instanța de fond, cercetate suplimentar în ședința de judecată în apel, a constatat că:

Inculpatul Scripnic Sergiu Ion, exercitând funcția de ofițer superior de urmărire penală al Serviciului accidente rutiere a Secției urmărire penală a Comisariatului General de Poliție, Municipiul Chișinău a Ministerului Afacerilor Interne a RM, în baza ordinului nr. 227ef din 30 iulie 2010, fiind o persoană cu funcție de răspundere (persoană publică) în virtutea prevederilor art. 123 Cod penal, i-au fost acordate drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice și anume: în conformitate cu prevederile art. 57 alin. (1) Cod de procedură penală, precum și dispozițiilor stipulate în pct. 1) capitolul II a Fișei de Post, aprobată la 19.12.2011, a fost abilitat, în numele statului, în limitele competenței, de a începe urmărirea penală în cazul în care din cuprinsul actului de sesizare sau ale actelor de constatare rezultă bănuiala rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune sau de a propune procurorului refuzul de a începe urmărirea penală în cazul privinându-l pe Popescu Mihail, care la 11 iulie 2012, aflându-se la volanul microbusului de model „Mercedes Sprinter 316” cu n/î K AK 726, deplasându-se pe bd. Dacia 44, mun. Chișinău, în regiunea magazinului “Palmira”, l-a tamponat pe cet. Manole Tudor, ultimului fiindu-i produse vătămări corporale.

Pe cazul dat, la 11 iulie 2012 Serviciului accidente rutiere al Secției urmărire penală a Comisariatului General de Poliție, mun. Chișinău a MAI a RM a inițiat un control în ordinea prevăzută la art. 274 Cod de procedură penală, efectuarea căruia a fost dispusă ofițerului superior de urmărire penală Scripnic Sergiu.

La 09 august 2012, aproximativ ora 13.15 min., inculpatul Scripnic Sergiu, aflându-se în biroul său de serviciu amplasat în mun. Chișinău, str. Tiraspol 11, urmărind scopul primirii ilegale a mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, în cadrul discuției, a pretins de la Popescu Mihail bani în suma de 5000 lei pentru a nu porni urmărirea penală în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, pe cazul din 11 iulie 2012 privind încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către Popescu Mihail.

Instanța de apel apreciind probele administrate în cauză a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei criminale constatate, și anume:

- declarațiile martorului Popescu Mihail;

- stenograma comunicărilor din cadrul întrevederii dintre cet. Popescu M. cu ofițerului superior de urmărire penală Scripnic Sergiu (f.d. 19-21, vol. I);
- încheierea din 10 august 2012 prin care s-a confirmat legalitatea interceptării și înregistrării comunicării (f.d. 24 vol. I);
- procesul - verbal privind înzestrarea cu tehnică specială (f.d. 40-41 vol. I);
- procesul - verbal de audiere a martorului Manoli Tudor Vasile (f.d. 47 vol. I);
- procesul- verbal de examinare a obiectului și anume a cauzei penale și copiile (anexe de la f.d. 50-53 (f.d.49, vol. I).

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, nu echivalează cu achitarea acestuia, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și, după caz, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal, iar instanța de fond greșit a apreciat probele administrate pe cauza dată.

La stabilirea ca tegoriei și cuantumului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile din art. 7, 61 și 75 Cod penal, reținând că inculpatul a săvârșit o infracțiune, care conform art. 16 Cod penal, se clasifică ca fiind gravă, se caracterizează pozitiv, circumstanțe agravante sau atenuante nu s-au constatat, s-a eschivat de la judecată în apel și, în contextul dat, a considerat că scopul pedepsei se va obține prin aplicarea pedepsei cu închisoare, cu amendă și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice sau de a exercita activități de răspundere în organele de drept, în limita prevăzută de sancțiunea art. 324 alin. (1) Cod penal.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Scripnic Sergiu și avocatul Ciofu Vitalie în numele inculpatului Scripnic Sergiu, prin care au solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței fără modificări.

5.1. În recursul declarat avocatul inculpatului S. Canțer a indicat următoarele argumente:

- drept temei pentru recurs consideră prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- consideră că instanța de fond corect a constatat lipsa probelor pertinente, concludente și veridice, ce ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate. Totodată, pe parcursul examinării cauzei nu au fost prezentate probe incontestabile care ar demonstra că inculpatul S. Scripnic a săvârșit acțiuni prin care a pretins bani sau alte avantaje, fapt care a și dus la adoptarea unei sentințe de achitare;

- consideră că instanța de fond corect a apreciat critic declarațiile făcute de martorii M. Popescu, Vl. Stolear, R. Patrașcu, în ședința de judecată, deoarece acestea dovedesc incontestabil că acțiunea de urmărire penală de interceptare și

înregistrarea comunicărilor întâlnirilor și discuțiilor dintre S. Scripnic și M. Popescu s-au efectuat în afara urmăririi penale;

- consideră că instanța de fond la examinarea tuturor materialelor cauzei penale corect nu a reținut drept probă discul CD anexat la materialele cauzei penale, deoarece nu poate fi verificată sursa de unde a apărut înregistrarea pe suportul de pe care a fost copiată pe discul CD. La fel, nu există vre-o probă pertinentă și admisibilă care ar confirma incontestabil că vocea care se aude în înregistrări îi aparține inculpatului Scripnic Sergiu;

- prin registrul de evidență a primirii cetățenilor în cadrul CNA sub N: de inventariere 2186 deschis de la 02.01.2012 care a fost cusut, numerotat și ștampilat, este demonstrat faptul că de la 01.08.2012 pînă la 10.08.2012 cet. M. Popescu nu a fost niciodată în incinta clădirii CNA;

- conform răspunsului de la Ministerul Tehnologii informaționale a RM datele cu caracter personala a cet. S.Scripnic au fost accesate de către Ministerul Afacerilor Interne la 09.08.2012 orele 11:47:40 și 11:48:02;

- conform registrului de intrarea în incinta MAI amplasat la intersecția str-lor Ștefan cel Mare și V. Alexandri este înscris ca cet. Popescu M. a intra în incinta MAI la 09.08.2012 ora 11:38 fiind preluat de către colaboratorul securității interne Patrascu Radu;

- potrivit răspunsului MAI al RM la cererea cet. S. Scripnic, în care este stipulat ca petitia cet. Popescu Mihai referitor la acțiunile infracționale comise de către ofițerul de urmărire penală S. Scripnic a fost expediat în adresa Procuraturii Anticorupție: materialul pe 11 fișe și un Compact Disc;

- la fel este de menționat faptul că în ședința de judecată în instanța de apel la cererea avocatului și inculpatului referitor la audierea suplimentară a martorilor Popescu Mihai, Patrascu Radu, Țugui Sergiu, Stolear Vlad, Baurciulu Oleg, Botnari Ilie, completul de judecători a respins demersul ca nefondat motivînd faptul că inculpatul a fost achitat de prima instanță și nu este necesar de audiat repetat martorii dați, însă, totodată a admis demersul acuzatorului de stat de a audia suplimentar martorul Popescu Mihai, care la fel a fost audiat cît de instanța de fond, cît ofițerul CNA, atît și efectuată confruntarea dintre Popescu și inculpat, și alceva nou nu putea comunica în ședința, ceea ce duce la imparțialitatea colegiului, fapt ce ne face să credem că Completul de judecători din start au luat poziția acuzatorului de stat;

- inculpatul, cît și avocatul Mocanu S., în ședința de judecată din 23.09.2015 nu au fost prezenți, iar la ședințele ulterioare din 30.10.2015, 27.11.2015, 28.12.2015 și 11.01.2016, atît avocatul Mocanu Serghei, cît și inculpatul Scripnic Sergiu (care nu a primit citație) nu a fost citat legal prin citație, însă a fost desemnat de Oficiul teritorial al CNAJGS avocatul Ropot Veaceslav, care a acordat inculpatului asistență juridică garantată de stat, fapte ce au dus la încălcarea dreptului la un proces echitabil, precum și la încălcarea dreptului de apărare;

- în ordonanța de începere a urmăririi penale emisă de către ofițerul Țugui Sergiu nu este indicată ora începerii urmăririi penale, fapt stipulat direct în ordinul comun al MAI, CCCEC și Procuratura Generală.

Conform registrului N:1 de înregistrare a infracțiunilor CNA (pe atunci CCCEC) care este menționat în procesul verbal din 15.12.2014 ora 16:00 fila N:58 din dosar, în registru este menționat-înscris ca materialul privind plîngerea cet. Popescu Mihai parvenitî de la MAI al RM a fost înregistrată în R-1 sub N: de ordine 1078 abia la orele 17:10 min, ceea ce denotă faptul că urmărirea penală a fost pornită abia după orele 17:10, astfel toate acțiunile de urmărire penală fiind efectuate înafara procesului penal, ceea ce duce la nulitatea probelor, fapt ce nu a fost luat în considerație de către instanța de apel la examinarea apelului, ceea ce a dus la adoptarea unei decizii ilegale;

- la fel, consideră că instanța de apel urma să declare nule și procesele-verbale privind înzestrarea și dezestrarea cu tehnică specială a cet. Popescu M., întocmite la 09.08.2012 de către inspectorul Botnari Ilie și semnat de Popescu M. și specialistul Baurciulu Oleg. Procesele-verbale date contravin legislației procesual penale deoarece nu au fost întocmite în corespundere cu art. 260 Cod de procedură penală, deoarece nu este indicat ora începerii acțiunii, ora finisării acțiunii, locul unde s-a întocmit acțiunea dată, ceea ce duce la nulitatea actelor procedurale;

- consideră ilegală și ordonanța procurorului Popenco A., din 09.08.2012, emisă în cauza penală în partea ce ține de desemnarea ofițerului de investigație Botnari Ilie cu atribuții de ofițer de urmărire penală cu includerea lui în grupul de urmărire penală, deoarece contravine vdoctrinei dreptului procesual penal, iar în cadrul unui proces penal aceeași persoană nu poate avea și statut de ofițer de urmărire penală și statut de ofițer de investigații;

- la fel, menționează că conform Jurisprudenței CEDO (în special cazul Meschie vs România), *daca persoana este achitata de instanta de fond, inferioara, condamnarea ei poate fi atunci cind sunt prezentate probe noi*, iar în baza prevederilor art. 7 Cod de procedură penală, este interzisă reapricierea probelor, normă ce a fost trecută cu vederea de instanța de apel la adoptarea deciziei.

Astfel, concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri și dubii.

5.2. În recursul declarat avocatul inculpatului V. Ciofu a indicat următoarele argumente:

- drept temei pentru recurs consideră prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți; cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; precum și în cazul cînd s-au aplicat pedepse individualizate;

- analizând conținutului învinuirii formulate denotă caracterul formal al acesteia. Mai mult, învinuirea este una abstractă, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală și acuzatorul de stat au încălcat mai multe drepturi și chiar principii generale, care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil în sensul art. 6 par. 1 din CEDO;

- menționează faptul că, procurorul a avut obligația să indice în ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu modul de săvârșire a pretinsei infracțiuni.

Astfel, acuzatorul de stat în cadrul urmăririi penale l-a pus sub învinuire pe Scripnic Sergiu pentru comiterea coruperii pasive prin estorcarea de bani ce nu i se cuvin pentru a îndeplini acțiuni ce țin de obligațiunile de serviciu, adică a comis infracțiunea prevăzută de art. 324 al. (2) lit. (c) Cod Penal.

- învinuirea adusă inculpatului este eronată, deoarece conform art. 274 alin. (5) Cod de procedură penală, numai procurorul prin ordonanță motivată poate dispune refuzarea în pornirea urmăririi penale;

Ca urmare, Scripnic Sergiu deținând funcția de ofițer de urmărire penală al SUP CGP mun.Chisinau nu era împuternicit conform CPP RM de a dispune refuzul în pornirea urmăririi penale;

- noua învinuire adusă lui Scripnic Sergiu la faza dezbaterilor judiciare, privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 al. (1) Cod penal, este abstractă și nu conține elementele obligatorii stipulate de art. 281 alin. (2) și art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală;

- la fel, ține să menționeze că instanța de apel a aplicat o pedeapsă cu amendă în mărime de 4 000 unități convenționale care la momentul comiterii infracțiunii nici nu era prevăzută de art. 324 alin. (1) Cod Penal, deoarece sancțiunea prevăzută la articolul menționat la momentul comiterii infracțiunii constituia pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani cu amendă în mărime de la 1000 la 3000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

În rest a invocat argumente similare celor invocate în cererea de recurs de către de avocatul inculpatului S. Canțer.

6. La recursurile ordinare declarate de către avocatul S. Canțer în numele inculpatului S. Scripnic și avocatul V. Ciofu în numele inculpatului S. Scripnic, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursurilor, deoarece din textul recursurilor declarate se constată faptul că recurenții își motivează recursurile prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Din textul deciziei rezultă că instanța de fond n-a analizat obiectiv probele administrate. Hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare și această hotărâre corespunde prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, iar cele invocate de recurenți în nici un mod nu constituie temei de pronunțare a unei hotărâri de achitare.

7. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) al aceleiași norme, prevede că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel, sunt: dacă fapta reținută ori imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele au fost apreciate corect de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

Potrivit **pct. 7.1** din decizia contestată, apelul declarat de procuror împotriva sentinței de achitare a lui Scripnic S. s-a examinat conform procedurii prevăzute la art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, în limitele învinuirii susținute de ultimul.

Potrivit prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Astfel, analizând decizia atacată, Colegiul lărgit concluzionează că instanța de apel, la rejudecarea cauzei, a încălcat aceste prevederi.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 26.06.2015 (f.d. 119 vol. II) procurorul Miron Constantin, printr-un demers a solicitat audierea martorilor Popescu M. și Manole T., acesta fiind admis parțial în partea audierii martorului Popescu M., iar în privința audierii martorului Manole T., a invocat că se va expune ulterior, însă nu s-a mai expus. Martorul Manole T. nu a fost audiat nici în instanța

de fond, însă, declarațiile acestuia au fost reținute ca probe conform prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală.

Tot la acest capitol, Colegiul remarcă și faptul că, instanța de apel contrar prevederilor normei menționate supra, formal și fără o motivare întemeiată a respins demersul avocatului inculpatului, Mocanu Serghei, privind audierea martorilor Popescu M., Patrașcu R., Stoler V., Botnari I., Bouciulo O., Țugui S., declarațiile cărora le consideră contradictorii (f.d. 118-122 vol. II).

Totodată, Colegiul lărgit constată că, instanța de apel contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, a dat o apreciere incorectă cumulului de probe administrate în cauza dată, deoarece unilateral a examinat cauza, doar în favoarea acuzării de stat, indicînd în susținerea concluziilor sale declarațiile martorilor părții acuzării, care în viziunea instanței de apel, confirmă vinovăția inculpatului Scripnic Sergiu.

În acest sens, Colegiul lărgit menționează că, instanța de apel a pus la baza deciziei de condamnare a inculpatului Scripnic S., plîngerea lui Popescu M. (f.d. 6 vol. I) și procesul-verbal al interceptării și înregistrării audio a comunicărilor dintre Scripnic S. și Popescu M. din 09.08.2012, început la 15:30 min. și finisat la 16:30 min. (f.d. 17-18 vol. I).

La acest capitol, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, instanța de apel nu s-a clarificat dacă interceptarea și înregistrarea audio a comunicărilor dintre Scripnic S. și Popescu M. a avut loc în cadrul urmăririi penale, ori conform registrului N:1 de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni al CCCEC al RM (la moment CNA), plîngerea cet. Popescu M. a fost înregistrată cu nr. 1078 din 09.08.2012, ora 17:10 min.

Totodată, instanța de recurs reține că, efectuarea acestor acțiuni procesuale, pînă la începerea urmăririi penale nu se admite, sub riscul excluderii probelor (datelor) în baza art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, fapt invocat și în **Recomandarea nr. 38 din 23.04.2013** „Cu privire la acțiunile procesuale care pot fi efectuate din momentul sesizării sau autosesizării organului competent pînă la declanșarea urmăririi penale”.

Astfel, în lumina celor menționate supra, Colegiul penal constată că, instanța de apel, judecînd cauza în apel a interpretat greșit cumulul de probe, acceptînd concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului, și nu a motivat soluția sa în hotărîrea pronunțată privind admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Colegiul menționează că potrivit art. 93 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei, și în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile bănuیتului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; 2) raportul de expertiză, etc.

Conform art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, se menționează și prevederile art. 24 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură.

Alin. (4) al aceiași norme, indică că, părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

Din considerentele menționate, Colegiul lărgit conchide că soluția adoptată de către instanța de apel este contrară prevederilor legale, astfel, instanța de apel, judecând cauza dată, a comis eroarea de drept prevăzută în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, la care se face referire în recursuri, eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs, deci există temeiul de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului Scripnic S., instanța de recurs reține că, instanța de apel i-a stabilit acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar tip semiînchis și amendă în mărime de 4000 unități convenționale, ce constituie 80 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice sau de a exercita activități de răspundere în organele de drept pe termen de 5 ani, fără a ține cont de faptul că urmărirea penală în privința lui Scripnic S. a fost pornită la 09 august 2012, iar mărimea amenzii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal (redacția Legii nr. 78 din 12.04.2012, în vigoare din 25.05.2012) constituia de la 1000 la 3000 unități convenționale.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul lărgit consideră necesar a casa total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2015, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile legale.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile

legale asupra tuturor motivelor indicate de către participanții la proces, să cerceteze, să verifice și să aprecieze profund probele administrate pe parcursul procesului penal în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de către avocatul Canțer Serghei și avocatul Ciofu Vitalie în numele inculpatului Scripnic Sergiu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui Scripnic Sergiu Ion și dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Pronunțarea integrală la **05 august 2016.**

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu